

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 16. Rebelles a Cæsareis profligati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

Sæc. XVII. ditiosis suis machinationibus desiste-
A. C. 1619. rent, Leopoldus quoque Archidux,
 ne ex suis subditis quisquam seditiofo-
 rum Ordinum vel Hungarorum castra
 sequeretur, indicta etiam capitis poena
 inhibuit, simulque Catholicis Ordini-
 bus præcepit, ut Belliduces vel mi-
 lites vagantes, si in eorum prædiis vel
 agris delitescerent, Viennam captos
 abducerent, necnon Monasteria & Ec-
 clesiasticorum prædia necessario præsi-
 dio tuerentur.

§. XVI.

Rebelles a Cæsareis profligati.

Barre Hist. d'Allemagne pag. 483. Ortel. contin. pag. 69. Postquam Turrianus Comes, Buc-
 quoium Archiducis jussu e Bohe-
 mia cum exercitu suo in Austriam pro-
 perare intellexerat, mox & ipse paucis
 copiis in Regno relictis in Silesiam con-
 tendit, ubi Hungarorum a Gabore sibi
 submissorum, & Moravorum, Bohe-
 morumque facile viginti millia contra-
 xerat. Cum his igitur e Moraviæ fini-
 bus Teyam fluvium transgressus, in
 Austriam Danubio proximam sese in-
 fudit, castrisque ad Wolcherstorffium
 locatis Demersdorffium occupavit, ibi-
 que haud procul a Cæsareis castris co-
 pias universas, bellicque tormenta ex-
 plicuit, præcipua proximæ obsidionis
 cura

cura Redegoferentio supremo Hungari- Sæc. XVII.
 cæ militiæ Ductori commissa. Haud ita A. C. 1619.
 pridem Comes Bucquoius e Bohemia,
 & Tampierus e Moravia, præstantif-
 simi Belliduces Viennam advenerant,
 quorum prior e munitione sua, vallo-
 que Turriani castra copiasque conti-
 nuata tormentorum explosione laceffe-
 bat, nec remissius Turriano suis e ma-
 chinis respondente: unde par utrinque *Bellus p. 273.*
 cæforum, fauciorumque numerus: Al-
 tera autem die Bucquoius, cum ho-
 stem suis longe superiorem animadver-
 teret, noctis beneficio usus, cuncta
 belli tormenta, per Danubii sublicium
 pontem, Viennam versus reduxit, re-
 lictis duntaxat in munitione sex legio-
 nibus, quibus præerant Saxo quidam,
 & Fuggerus, & Stauderus Tribuni,
 repentinos hostium insultus repressuri.
 Hi paulopost ad densiorem matutinæ
 nebulæ illapsi a Turrianis oppressi,
 suorum cædem reciproca clade ulcisce-
 bantur, demum vero ponte post se de-
 jecto Viennam & ipsi sese receperunt,
 insequentibus eos Bohemis: unde ac-
 currentibus Bucquoio, Tampierio, Ma- *Barre l. c.*
 rada & Liechtensteinio acre initur cer-
 tamen, Austriacis incredibili virtute
 adversus hostem numero longe supe-
 riorem decertantibus: Accidit tamen,
 an militum incuria, vel casu, aut
 hostis

Sæc. XVII. hostis dolo incertum, ut tria pulveris
A. C. 1619. nitrii doliola concepto igne diffilirent,
 ac quinquaginta circiter Cæsareos mi-
 lites discerperent: injecto exinde ter-
 rore Bucquoyani hostem a tergo insta-
 re rati pedem referunt, solus vero Buc-
 quoyus animo intrepidus mox restitu-
 tis Ordinibus in planitie loci, cui Keth-
 leo nomen, reddita ad pugnandum a-
 lacritate certamen instauravit, donec
 tandem die propemodum mutuas in-
 ter cædes exacto superveniens nox ut-
 rinque pugnam dirimeret. Altera die
 rursus mutua castrorum oppugnatione
 continuatum est prælium, brevi ta-
 men Turrianus Austriacos devincendi
 spe dejectus, suorumque clade terri-
 tus, receptui canere jussit, exercitu suo
 ad trans danubianas rusticorum casas
 in hiberna disperso: Accepta hac cla-
 de repente in irritum cessere Turiani
 cum civibus Viennensibus A catholicis
 consilia, noctu in palatio suburbano in
 der alten favorirt inita, quorum capita
 hæc erant I. ad primum Turiani ingres-
 sum Ferdinandus Cæsar cænobio in-
 cludatur II. ejus liberi secundum nova
 dogmata instituantur. III. Fideles
 Consilarii ad unum omnes interfician-
 tur. Ceterum in Viennensi hoc con-
 flictu cecidere ex Bohemis plusquam
 sexcenti, Austriacorum desideratis dun-
 taxat

Hist. Pragm.
 t. II. p. 201.

taxat ducentis, quos inter Marchio Sæc. XVII.
 Pallavicinus vel maxime lugebatur: A. C. 1619.
 demum ingruente incredibili frigoris
 asperitate Bucquoius exercitum suum
 circum Viennam Neostadium usque in
 hibernas stationes distribuit: nec ta-
 men propterea a mutuis crebrisque ve-
 litationibus cessatum est: paulopost duo *Ortel. cora-*
 Hungarorum Protestantium millia a *tin. p. 68.*
 Cæsareis signis ad Gaboræos perfide
 transgressi sunt: ita nempe a vera fide
 alienis potior est rebellantium, quam
 obsequentium conditio. Attamen ni-
 hil potentius Bethlemum a concepto
 Viennam expugnandi proposito abster-
 ruit, quam inflictæ per Georgium Hu-
 manayum cladis nuntius; postquam e-
 nim hic Hungariæ Dynasta Cæsari fi-
 diffimus in Poloniam auffugere com-
 pulsus fuerat, celeriter illic collecto
 sexdecim millium e Polonis & Cosac-
 cis exercitu, in Transylvaniam irrupit,
 variaque Hungariæ loca cepit, mox
 tamen a Ragotsio Cassoviæ Guberna-
 tore non sine magna clade repulsus.
 Hic vero adversantis fortunæ invidiam
 infracta fortitudine superare assuetus,
 collectis ex fuga copiis, junctisque sibi
 Radulo & Alheimio Comite, Hume-
 lam prope, Ragotisanos nil hostile su-
 spicantes adoritur, ac prælio admo-
 dum pertinaci & cruento ad seram no-
 ctem

Sæc. XVII. ctem protracto nunc victor, nunc victus
A. C. 1619. decertat: postero autem die vix cæpto
 utrinque summa contentione certamen
 instauratur, victoriæ palma ad neutram
 partem inclinante: tandem vero Po-
 loni militarem ad astum a pugna con-
 versi, repente fugam simulant. Tum
 vero Ragotsianis, solutis ordinibus, ad
 prædas ac spolia turmatim convolanti-
 bus, Poloni raptim in prælium regressi
 peditatum hostilem propemodum uni-
 versum deleverunt, ipso Ragotsio non-
 nisi propudiosa fuga mortem declinante.
 Reportata hac victoria Cæsarei Joan-
 nisdorffium usque populationibus pro-
 gressi, hoc idem Ragotsianæ ditionis
 oppidum diripuerunt, parisque excidii
 terrorem Eperieusium usque Casso-
 viamque propagarunt: Ragotsio autem
 Podackum contendenti Bethlemus Ra-
 degum Ferentium cum aliquot millibus
 auxiliatum submitit, ipse vero colle-
 ctis vasis, relictaque Vienna retro Po-
 sonium regressus est, ubi direpta in iti-
 nere Soproniensi civitate foedus cum
 Bohemis restaurabat, passimque, ut
 ipse Cluverius testatur, Pontificios seu
 Catholicos dire habebat. Demum in-
 dictis comitiis, repudiatoque Ferdin-
 ando, se in Hungariæ Regem a Pro-
 ceribus proclamari, raptæque coronæ
 Regiæ custodiam in se transferri cu-
 rabat.

*Cluver. epi-
 tome p.781.*

rabat. Cum autem discordantes jam Sæc. XVII.
 tum Proceres Hungaros reperisset, ti- A. C. 1619.
 tulum Principis Hungariæ tantisper
 sibi arrogans, alia comitia in Novem-
 brem proxime secuturum Hungaris im-
 perabat, quæ tamen parem primo con-
 ventui exitum habuere; cum enim
 Gabor, ejusque focii rebelles, Ferdi-
 nando abdicato, alium Regem eligen-
 dum proponerent, Ordinum non pauci
 pristinum Sacramentum exuere renue-
 bant, palamque Croatæ testabantur,
 nullam sibi desciscendi causam esse,
 nec ulla in re se a Ferdinando incle-
 menter habitos fuisse. Hæc declara-
 tio vehementer ambitiosum afflixerat
 Gaborem, qui imperare, non autem
 postulati sui repulsam ferre assuetus
 erat.

§. XVII.

*Comitia a Correspondentibus No-
rimbergæ celebrata.*

Haud parum quoque Friderici, qui Merc. Gal-
 Praga reversus se pro Bohemiæ lob. t. 13. l. 1.
 Rege gerebat, res turbabant Princi- Carafa &
 pum Correspondentium dissidia, ob Brachel. l. 1. c.
 quæ eorum Conventus Rotemburgi ad Bellus l. 3.
 Tubarum habitus irrito successu dis- pag. 291.
 solvebatur: Alium igitur Mense No- Barre Hist.
 vembri Norimbergæ habere decernunt, d'Allemagne
tom. 9.

Hist. Eccles. Tom. LVI.

Cc

ad